

Пам'яті Мішеля Фютена

[Г. Крижний, професор кафедри інтегрованих технологій машинобудування ім. М.Ф. Семка]
#16 от 30.10.2014

Першого листопада виповнюється рік, як не стало великого друга нашого університету, Почесного доктора НТУ «ХПІ» Мішеля Фютена.

Двадцять років тому, в 1994 р. проректор з міжнародних зв'язків професор В.Б. Клепиков зміг виграти гостру конкурентну боротьбу за підтримку з боку французького представника Мішеля Фютена, що шукав в Україні гідних партнерів для реалізації привабливих проектів співпраці в галузі освітніх технологій. Невдовзі ректор, професор Ю.Т. Костенко і директор школи підвищення кваліфікації Ліонської вищої інженерної школи доктор Мішель Фютен підписали угоду про створення в нашому університеті Франко-українського центру промислового менеджменту, керівником якого став професор В.А. Міщенко. Протягом усього часу діяльності центру з нашого боку велику увагу йому приділяли ректор Л.Л. Товажнянський та проректор В.О. Кравець.

В результаті в нашому вузі створювалась школа бізнесу, система післявузівської підготовки, що на 80 відсотків фінансувалася французькою стороною. Більшість дисциплін викладались професорами та асоційованими викладачами з числа менеджерів підприємств. Потім була практика протягом одного семестру на підприємствах Франції або України. За результатами практики виконувався дипломний проект, а після його захисту видавався європейський диплом «MASTERE» (магістр) Ліонської і Паризької вищих інженерних шкіл. Це було перше отримання європейських дипломів в Україні. Проходили стажування у Франції і викладачі нашого університету.

Змінювалися проекти, але плідна співпраця продовжувалася понад 10 років. Навіть і тепер

люди, що вже стали професіоналами у здобуванні європейських проектів, заздять тому, що зробив Мішель Фютен для НТУ «ХПІ».

Мені випало зустрітися з ним у нього вдома за рік до його смерті. Будучи тяжко хворим, він весь час думав про Україну. Це був справжній патріот України, який ділом допомагав стати їй європейською країною. І вся його сім'я перейнялася любов'ю до нашої батьківщини. Під час перебування з дружиною в Канаді вони відвідали фестиваль українського фольклору і сфотографувалися в українських костюмах. Це свідчить про його небайдужість до нашої країни. Його дружина розповіла мені, що в сім'ї розмови ведуться весь час тільки про Україну та про Харків, де він мав свій головний успіх у житті. Було відчуття, що май він крила, то змахнув би ними і полетів в нашу країну.

Мішель Фютен був дещо замкнутою людиною. Здавалося, що він нелюдимий. Та це було так оманливо. Так, його душа не була відкрита навстіж для усіх і відразу. Він спочатку обережно вивчав людину, час від часу кидаючи на неї свій гострий погляд. Залежно від оцінки, для одних він залишався замкнутою людиною, для інших відкривав свою душу і ставав другом. Та в справах, що стосувалися проектів, він був з усіма рівно принциповим. Ця принциповість була конструктивною. Такий підхід проявляли і його колеги Анна Зюко, Роже Термоз, Мерван Даузлі та французькі викладачі.

Він любив зустрічатися з випускниками центру минулих років. Багато випускників, що добре зарекомендували себе під час стажування на французьких підприємствах, були запрошені залишитись там на роботу. Мішель підтримував з ними тісний контакт. Під час приїзду до Харкова, він зустрічався з окремими випускниками, або просив організувати колективні зустрічі. Такі контакти з молоддю йому дуже подобалися, він ставав відкритим, контактним і просто молодшав і душевно, і фізично. Він щиро радів, що зміг стати корисним великій кількості талановитих молодих людей. У більшості з них після закінчення навчання в центрі життя докорінно змінилося на краще.

Університет високо оцінив діяльність Мішеля Фютена, присвоївши йому звання Почесного доктора НТУ «ХПІ».

Тривалий успіх французького центру показав можливості міжнародної співпраці в нових умовах. Це був дуже яскравий приклад, який спонукав талановитих та амбітних вчених нашого університету шукати свої шляхи до міжнародного співробітництва, до виграшу грантів за європейськими програмами. Багато з них досягли в цьому значного успіху. Пам'ять про Мішеля Фютена назавжди збережуть усі, кого доля на якийсь час звела з ним. Їм пощастило. В їх житті був Мішель Фютен!